

Carmenia ihastelemassa Tallinnassa 10.-11.12.2015

Neljäkymmentäkaksi Kettua suunnisti torstaina 10.12. kohti Tallinnaa melkoisessa myrskyssä. Onneksi keulavisiiri ei ollut auki joten selvisimme kohtuullisessa kunnossa määränpään. Hieman keinuvaa käyntiä näytti Ketuilla kuitenkin olevan ruokaa jonottaessa, mutta sehän kuuluu merenkulkijoiden elämään.

Ensimmäinen kohteemme Tallinnassa oli monella tapaa kuuluisa Tallinan TV-torni. Olin itse kouluttamassa Arto Kaivannon kanssa Eesti-tv:n tuotantoryhmiä Viron juuri vapauduttua 1991. Silloisessa tornissa tapasin ne kaksi teknikkoa jotka olivat estäneet Tv-tornin valtauksen Omon-joukkojen hyökätessä sinne. Neuvosliitto yritti saada Viron tiedonvälityksen haltuunsa mutta neuvokkaat teknikot pelastivat valtauksen tulitikkulaatikolla jonka he olivat asettaneet hissin oven väliin estäen täten kontaktin syntymisen hissiä alas tilattaessa. Omon-joukot joutuivat raskaissa varusteissaan kiipeämään satoja portaita pitkin ylös torniin ja uupuivat kesken hyökkäyksen. Tv-torni ja tiedonvälitys pelastuivat.

Nykyinen viimeisen päälle uudistettu torni on, upeiden näköalojensa lisäksi, melkoinen tietopaketti avaruuden ja maapallon hahmottamisessa. Siellä on käytetty viimeisintä tietotekniikkaa katsojien tietojen lisäämiseksi.

Lisääntyvä sade saatteli meitä hotellistamme matkaamme varsinaiseen päätapahtumaan, Georges Bizet'n mainiota Carmen oopperaa katsomaan Estonia Teatteriin. Esiityksen suurin anti oli hyvin soittanut orkesteri, laulajat, lavastus ja valaisu. Heikointa antia edusti laulajien henkilöohjaus ja ehkä päätähti Carmenin värittömyys. Tulisuus puuttui.

Lähes kolmen ja puolen tunnin oopperakokemuksen jälkeen suunnistimme sateessa kohti hotellia jossa tietenkään ei ollut enää ruokatarjoilua, ei edes iltapalaa. Osa joukostamme suuntasi Hotelli Virun alakerrassa olevaan Amarillo-ravintolaan jossa oli tarjolla onneksi edes juotavaa. Pöydässä kummastelin etten ollut Tallinnassa tavannut nuorilla naisilla ns ristiseisontaa joka on Helsingin katukuvassa yleinen. Tämä johti sitten empiiriseen tutkimukseen Tallinan naisten seisontatavoista. Muutamat meistä kokeilivat sitä ihan itse, kuten Ratiset hotellin edessä.

Seuraava päivä valkeni sitten jo lupaavasti paremmassa säässä ja osa meistä suunnisti Kumuun katsastamaan tarjolla olevaa taidetta. Siellä olikin antoisaa katsottavaa, mm islantilaista taidetta. Kumu on lähes aina Tallinnassa käydessäni kuulunut ohjelmistooni.

Toinen Tallinnan pääkohde oopperan lisäksi oli Vanhankaupungin joulutori. Valitettavasti ei ollut lunta, joten vertailu muutaman vuoden takaiseen joulutorikäyntiini oli hieman vaisu. Silloin oli mehukas lumipyry ja lunta lähes polviin asti ja jääpuikot riipuivat räystäältä. Oli todellinen joulutunnelma. Tallinnan joulutori on sinänsä säästä riippumatta nähtävyyksensä omaperäisine kojuineen ja tarjolla olevine käsitöineen ja kutkuttavine pikku herkkuneen. Ei tule unohtaa myöskään mainiota Vana Tallinn glögiä joka mukavasti lämmitti purevassa tuulessa.

Viking XPRS odotti meitä jo satamassa ja suunnistimme kaikki ajoissa laivaan. Yhtään Kettua ei unohtunut suomalaisten turistien perinteiseen tapaan Tallinnaan.

Antero Takala